

ПРОТОКОЛ

гр. Видин, 03.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВИДИН - Шести административен състав в публично съдебно заседание на трети февруари две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОРИС БОРИСОВ

при участието на секретар Валерия Шутилова

и прокурора:

сложи за разглеждане

адм. дело № 9 по описа за 2020 год.

докладвано от

СЪДИЯ БОРИСОВ

На именното повикване в 13.40 часа се явиха:

Жалбоподателката – С.И.П., редовно призована, се явява лично и с адв. Ц. И. с пълномощно от днес.

За ответната по жалбата страна – Началник РУ Белоградчик, редовно призован, се явява гл.ю.к.Т.Т. с пълномощно от днес.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

адв. И. – Моля да се даде ход на делото.

Жалб.П.: Моля да се даде ход на делото.

Гл. ю.к. Т.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва.

Настоящото дело е образувано по жалба на С.И.П. ***, против Заповед № 19-0242-000195/22.12.2019 г. на Началник на РУ Белоградчик с която е наложена ПАМ.

адв. И. – Поддържам жалбата, моля да се приемат доказателствата по делото. Моля да допуснете до разпит един свидетел, който водим.

Жалб. П.: Поддържам жалбата. Моля да се приемат доказателствата по делото и допуснете до разпит свидетеля който водим.

Гл.ю.к.Т.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Представям и моля да приемете: решение № 1625/06.02.2019 г. по адм. дело № 6544/2018 г. на ВАС, заповед № 368з-125/27.01.2017г. на ОДМВР Видин, относно оправомощаване на длъжностни лица от ОДМВР Видин, да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т.2, т.2а, т.4 и т.5 буква „а“ и т. 6 от ЗДВП, заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., относно определяне на служби за контрол по Закон за движение по пътищата, справка за лице АИС „Български документи за самоличност от 31.01.2020 г. Моля да ми допуснете до разпит един

свидетел, който водим. Не възразявам да бъде разпитан и свидетеля на жалбоподателя.

Адв. И. – Не възразявам да бъдат приети представените в днешното съдебно заседание доказателства от ответната страна. Не възразявам и за разпит на свидетеля, който водят.

Съдът намира, че следва да приеме представената административна преписка, както и представените в днешното съдебно заседание доказателства, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА: заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0242-000195/22.12.2019 г. на РУ Белоградчик – стр. 5-7, писмо на РУ Белоградчик до сектор ПП при ОДМВР Видин с изх. № 242р-11836/23.12.2019 г. относно прекратяване на регистрация на ЛА АУДИ АЗ с рег. № ВН 9935 АВ за срок от 6 месеца – стр. 8, акт за установяване на административно нарушение № 1020/23.12.2019 г. – стр. 10, справка за нарушител водач П. Г. М. – стр. 11-12, данни за първоначална регистрация на ЛА АУДИ АЗ – стр. 13, както и представените в днешното съдебно заседание доказателства, а именно: решение № 1625/06.02.2019 г. по адм. дело № 6544/2018 г. на ВАС, заповед № 368з-125/27.01.2017 г. на ОДМВР Видин, относно оправомощаване на длъжностни лица от ОДМВР Видин, да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1,2,2а,4 и 5 буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., относно определяне на служби за контрол по Закон за движение по пътищата, справка за лице АИС „Български документи за самоличност от 31.01.2020 г.- 9 л.

Съдът счита, че следва да се допусне доведените свидетели на жалбоподателя и на ответната страна, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА и СНЕМА самоличността на свидетеля на жалбоподателя, както следва:

Ц. Т. Ц. - б.р. със страните.

На свидетеля се напомни отговорността по чл. 290 НК и същия обеща да говори истината.

Въпрос на адвокат И. – *Познавате ли С.? Знаете ли С. да има лек автомобил?*

Свидетеля Ц. – Познавам С.. Тя има лек автомобил „Ауди АЗ“ с регистрационен № 93-95 АВ. С. живее в с. Гара Орешец, но работи в ресторант „Ривиера“ в гр. Видин, като сервитьор.

Въпрос на адвокат И. – *Къде стои автомобила на местодомуване?*

Свидетелят Ц. - Този автомобил стои на с. Гара Орешец.

Въпрос на адвокат И. – *На 22.12.2019 г. вие пътували ли сте с този автомобил?.*

Свидетелят Ц. - На 22.12.2019 г. аз съм пътувала с този автомобил.

Въпрос на адвокат И. – *А С. пътуваше ли с вас?*

Свидетелят Ц. - С. не е пътувала с мен, тя беше във Видин на работа.

Въпрос на адвокат И. – *С. знаеше ли, че вие пътувате с автомобила?*

Свидетелят Ц. - С. ми е дала правото изцяло да го карам, да го поддържам, защото тя живее и работи във Видин. В момента автомобила не и трябва и аз го ползвам. Казала ми е, когато имам нужда да си върша работа с него.

Въпрос на адвокат И. – *Имате ли свидетелство за правоуправление?*

Свидетелят Ц. – Да имам свидетелство за правоуправление.

Въпрос на адвокат И. – *За конкретната дата 22.12.2019 г. С. знаеше ли, че вие правоуправлявате колата?*

Свидетелят Цекова – Не.

Въпрос на адвокат И. – *Нейното разрешение за ползване е принципно ли?*

Свидетелят Ц. – Да тя ми е дала колата. Когато имам нужда, ключовете стоят при мен да поддържам колата, не е нужно всеки път да я информирам, къде ходя. Тя изцяло ми е дала колата, разчита на мен.

Адвокат И. – Няма повече въпроси към свидетеля.

Въпрос на гл. юрк.Т. – *Можете ли да се сетите на 22.12.2019 г. късно вечерта вие управлявали ли сте този автомобил „Ауди“?*

Свидетелят Ц. - Да управлявала съм автомобила на 22.12.2019 г.

Въпрос на гл. юрк. Т. – *А да се сецат спирани ли сте за проверка от органите на РУ Белоградчик?*

Свидетелят Ц. – Да спирана съм. Карайки си по пътя от гр. Димово до с. Гара Орешец на разклона да свия надясно за Гара Орешец пред мен минаваха автомобили, разминавах се с колона от тирове. Имаше мъгла, право пред мен имаше тир, който беше спрял, имаше обозначителни триъгълници, явно тира беше аварирал, видях двама полицаи. Единият стоеше до камиона и имаше стоп палка, обаче не видях не беше ме спрял правомерно защото считайки, че след като е спрял тира там мислех, че има авария и аз си мислех, че полицаия отклонява движението. След това свих на дясно, разбрах, че искат да ме спрат, след като тръгнаха след мен.

Въпрос на Т. – *А вие сама ли бяхте?*

Свидетелят Ц. – Не. Бях в колата с моя приятел.

Въпрос на Т. – *Това е Петър Момчилов ли?*

Свидетелят Ц. – Да. След като взех завоя те тръгнаха след мен и аз веднага спрях на първата отбивка. Полицайте дойдоха, спряха ме, аз отворих колата, моя приятел през това време отиде да се облекчи. Връщайки се единия от полицаите, връхлетя върху него и му каза „ей сега падна ли ми“. Аз съм шофьора. Другия полицаи ми поиска талона за

преглед на колата. Всичко му беше предоставено. Полицая, който спря моя приятел, без основание свали номерата на колата и дефакто му налетя. Аз отидох до него и го попитах какво правите.

Въпрос на Т. – *Вие с П. М. на съпружески начала ли живеете?*

Свидетелят Ц. – Не. Приятели сме.

Страните нямат повече въпроси към свидетеля.

Пристъпва се към разпит на втория свидетел:

ДОПУСКА и СЧЕМА самоличността на втория свидетел.

В. Т. В. – б.р. със страните

На свидетеля се напомни отговорността по чл. 290 НК и същия обеща да говори истината.

Въпрос на Т. – *Обяснете на съда, къде и какво работите?*

Св. В. – Работя РУ Белоградчик, мл. автоконтрольор.

Въпрос на Т. – *Обяснете на съда на 22.12.2019 г., каквото си спомняте. Били ли сте на работа и опитали ли сте се да спрете лек автомобил марка „Ауди“.*

Свидетелят Т. - На 22.12.2019 г. бях специализиран СПО с колегата полицейски инспектор Б. Б. в района на община Димово по точно с. Медовница. Около 22.50 ч. в с. Медовница по улица „Първа“ се движеше лек автомобил „Ауди“ син на цвят, при което аз му подадох сигнал със стоп палка и с лявата ръка в която държах фенерче, посочих къде да се спре автомобила защото мястото бе осветено. При подадения сигнал от мен разпознах водача на лекия автомобил, а именно П. Г. М., който не спря на посоченото от мен място, а продължи движението си към с. Гара Орешец. С колегата Б. последвахме „Ауди“то и го установихме в с. Медовница, на ул. „Пета“. На шофьорското място седеше госпожа, която в момента на подадения сигнал от мен не управляваше тя автомобила. Колегата Б. се представи и поиска документите на автомобила. След известен период от време до една минута излезе от тъмната част на улицата /защото там няма улично осветление/ лицето П. М., който видяхме, че той управляваше автомобила. Беше имитирал нещо, колената му бяха кални, мисля, че беше залегнал там някъде в тревите. Същият знаем, че не е професионален водач, за което Божков състави акт на М. по чл. 103 и чл. 150 от ЗДвП. Лицето отказа да подпише акта, каза, че има възражения, при което аз спрях друг автомобил да му бъде прочетен акта.

Въпрос на Т. – *Когато видяхте Момчилов да управлява автомобила тази жена / посочва в залата г-жата, която е свидетел по делото/ видяхте ли къде седеше в колата?.*

Свидетелят Т. – Тази жена седеше в дясно на предната дясна седалка.

Въпрос на адвокат И. – *Знаете ли, как се казваше дамата, която е била с г-н М.?*

Свидетелят Т. - Не знам, как се казва дамата, познавам я работила е

в Белоградчик, но не се сещам как се казва.

Въпрос на адвокат И. – *Направихте ли справка чия собственост е автомобила?*

Свидетелят Т. - На работната станция за уличен достъп вкарваме автомобила то си излиза, собственост, граждански преглед и дали се издирва.

Въпрос на адвокат И. – *И знаехте, че не е собственост на М.?*

Свидетелят Т. – Знаем, че не е собственост на М..

Въпрос на адвокат И. – *Срещали ли сте се със собственика. Акт съставили ли сте му?*

Свидетелят Т. – Не сме се срещали със собственика и не сме му съставяли акт.

Страните нямат повече въпроси към свидетеля.

адв. И. – Други доказателства няма да соча, моля за ход на делото по същество.

Жалбоподателя П. – Други доказателства няма да соча, моля за ход на делото по същество.

Гл. юрк. Т. – Други доказателства няма да соча, нямам доказателствени искания, моля за ход на делото по същество.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат И. – Ирелевантно в този процес е П. М. и трето лице управлявало процесното МПС. Това което е направил П. М. ако е управлявал без да има свидетелство за правоуправление има акт и НП, което е представено. Тук се касае за административно наказателната отговорност на г-жа С.И., а предпоставките да се носи такава отговорност, е нейно виновно поведение, което чл. 102 от ЗДвП императивно посочва: да предоставя автомобила си на лице, което не е правоспособен водач или да предполага, че го ползва. Във вашето определение от 15.01.2020 г. сте посочили, че административния орган трябва да установи фактическите основания посочени в административния акт. До този момент обект на доказателство не е бил и не е търсен основния факт. Собственика на автомобила знаел ли е, че на 22.12.2019 г. автомобила е управляван изобщо. От събраните по делото доказателства се доказва, че И. ***. На тази дата имала достъп до автомобила е нейната приятелка. За да носи И. административна отговорност административния орган следва да докаже, че тя е знаела, че автомобила е ползван от трето лице и че той не е правоспособен водач. В тази насока не се сочат доказателства. От събраните доказателства независимо дали ще дадете вяра, че е управлявал П. М., според показанията на разпитания полицаи се доказва, че в момента на проверката С. не е била там, не е била в автомобила и няма никакви данни, че тя е знаела и е предоставила на неправооспособен водач да

управлява автомобила. Разпитания като свидетел полицаи установи, че С. не е разпитвана.

Нарушенията по чл. 102 от ЗДВП е единствения начин за установяване на административно нарушение е съставяне на акт. Приложената преписка и от разпита на свидетеля стана ясно, че на И. не е съставен акт. На нея не е връчен акт, не е снемано обяснение от нея, знаела ли е, или не е знаела, предполагала ли е, или не е предполагала, че се управлява автомобила и. За да се наложи ПАМ би трябвало да има акт за установяване на нарушение, след това трябва да последва санкция. Няма акт за установяване на административно нарушение на И.. Принудителната административна мярка без акт за установяване на административно нарушение, защото нейната вина е, че е предоставила автомобила на лице, не е предполагаема и хипотетична по НП. Безспорно на П. М. е съставен акта. Санкциониран но и по това НП не е събирана информация. Опорочено е адм. производство предпоставката да се издаде ПАМ, а именно съставяне на АУАН на И.. В този смисъл моля за вашето решение, като уважите жалбата на С.И..

Жалб. П. : Поддържам казаното от адв. И. Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата.

Гл.ю.к.Т.: Не съм съгласен с доводите затова, че е необходимо виновно поведение от страна на собственика на автомобила извършено от него нарушение и съставен АУАН за да може да се приложи процесната ПАМ. Както е приел ВАС с тази мярка не се цели санкциониране на нарушителя и трети лица, а постигане на правно определен резултат, подобряване на пътната обстановката в страната, ограничаване и намаляване на пътно транспортните произшествия. В случая са налице всички предпоставки за прилагане на мярката, тъй като законодателят е предвидил управлението на МПС от неспособен водач да бъде винаги последвано от прекратяване на регистрацията на съответния автомобил независимо дали водача е негов собственик или не. Собственикът на автомобила следва при всички положения да понесе последствие от факта, че автомобила се управлява от неспособен водач. Подробни мотиви са посочени по АД 6544/2018 г., а така също и по АД № 136/2019 на АС Видин. С оглед на изложеното моля да отхвърлите жалбата и потвърдите ПАМ, като ми присъдите и разноски по делото съгласно представения списък.

адв. И. – Собственика на автомобила при всички положения ще следва да носи отговорност и независимо от неговото знание. Ами ако му откраднат автомобила ще носи ли отговорност по чл. 102 за да бъде санкциониран. Аз мисля че почитаемия съд разбира. Чл. 102 повелява на собственика се забранява да предоставя автомобила си на лице, което не е правоспособен водач. Това е административно нарушение, това се установява с акт. Акт на И. не е издаван по чл. 102. Вторичната

отговорност „...“ като взех предвид.... не може едновременно да предоставиш и допускаш. Само при доказана персонална отговорност за нарушение по ЗАН ако беше съставен акт независимо основателен или не, то тогава ПАМ се явява основателен .

В този смисъл, моля да Вашето решение.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок, визиран в чл.172, ал.1 от АПК.

Протоколът написан в съдебно заседание в 14.10 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: